

Muziek als wapen in strijd om wereldvrede

‘Social entrepreneur’ Ilco van der Linde doet Verenigde Naties concurrentie aan met ‘MasterPeace’

Rik Winkel
Amsterdam

Ilco van der Linde (48) is gewend mensen in te pakken. Dat is met een duidelijk als hij in IJburg aan land stapt, na een rondvaart op het IJsselmeer, waar hij ondernemers heeft bijgepraat over ‘brand engagement’.

De kleding is casual, het gezicht gebruid, het lange haar wordt met behulp van een zonnebril uit het gezicht gehouden. De bedenker van dance4life straalt een en al positivisme uit als hij moeiteloos doorschakelt naar zijn jongste megaproject: het organiseren van miljoenen professionele, lokale vrijwilligers in een nieuwe, bottom-up vredesbeweging.

Om ‘Masterpeace’ van de grond te krijgen, organiseert hij vandaag over een jaar, op de internationale dag van de vrede 2014, een concert naast de piramides van Gizeh, met topartiesten uit veertien van de grootste brandhaarden ter wereld. Uit ieder kamp een muzikant welteverstaan. Als het aan hem ligt, ‘pakt’ het Nederlandse bedrijfsleven een kwart van de financiering. Alexander Rinnooy Kan — net aangetrokken als voorzitter van de raad van advies — zal ondernemers vandaag op het Museumplein uitdagen een van de 2014 blokken uit een piramide te nemen, goed voor een ‘bouwsteentje’ van € 2014.

‘En dan niet als een one-off bijdrage. Het gaat mij om pijlen die harten raken.’ Het is de bedoeling dat iedere organisatie ook zelf weer een evenement organiseert dat het genoemde bedrag oplevert, of bedenkt hoe het met goederen of diensten kan bijdragen. Wie aan de slag gaat, verdient vier kaartjes. Daar kan het bedrijf dan weer goede sier mee maken, beaamt Van der Linde volmondig. ‘Het is belevingscommunicatie, ik vind het alleen maar leuk als een bedrijf daar weer nieuwe business uit haalt. Dit is gunfactorverhogend. Prima toch?’ Triodos Bank,

een ‘founding partner’, controleert nog wel even of deelnemende bedrijven zich bijvoorbeeld niet inlaten met wapenproductie.

Echtgenote en kinderboekenschrijfster Anna van Praag beweert dat ze getrouwd is met een avonturier. Van der Linde noemt zichzelf ‘social entrepreneur’. Al sinds zijn vijftiende rijgt de Haarlemmer mensen en evenementen aan elkaar. ‘Mijn vader zat in het verzet. Jongeren haakten af op 5 mei en hij vroeg wat ik er aan kon doen.’ De scholier aan het Stedelijk Gym organiseerde met honderd gulden een popconcert. ‘Met een miljoen bezoekers per jaar is Bevrijdingspop het grootste thematische festival in Europa’, laat hij er geroutineerd op volgen.

Er volgen meer evenementen, soms commercieel, maar liever met een idealistische inslag. Bij dance4life, opgezet in 2003, zijn honderdduizenden mensen in dertig landen betrokken. Van der Linde verstaat de kunst om van een idee dat hij in een split second krijgt een ‘social brand’ te maken. Dat gaat professioneel, met kpi’s en topbedrijven als partner, maar zonder winstbejag. ‘Het gaat mij om het immateriële.’ Nu MasterPeace vaste vorm heeft gekregen, laat hij zichzelf en andere werknemers een ‘gemiddeld ngo-salaris’ uitbetalen. Sponsor KPMG tekent

MasterPeace Internationaal

MasterPeace zit officieel in Nederland, maar het hoofdkantoor en directeur Mohamed Helmy zitten in **Cairo**. In het bestuur zitten onder meer Heba Ramzy (hoofd corporate affairs EMEA van **Microsoft**), Gema Moreno Vega, topvrouw van **Deloitte** in Mexico en Craig Zelizer, hoogleraar conflictbeheersing aan **Georgetown University**.

voor de controle. Oud-bestuursvoorzitter Wessel Ganzevoort zit in zijn raad van bestuur.

De ‘oprichter en creatief directeur’, gestoken in een MasterPeace T-shirt, laat de pakkende oneliners als een volleerd marketeer uit zijn mond rollen: ‘Walk the talk’, ‘Paecebuilding is een Werkwoord’. Op de vraag of hij nooit in de verleiding is geweest om bij een grote multinational een veelvoud van zijn mvo-salaris te gaan verdienen, is hij kort. ‘Dat interesseert me geen moer.’

Van der Linde, die vlak bij Granada woont, had het campagnevoeren vijf jaar geleden juist vaarwel gezegd, om een nieuw bestaan op te bouwen als fotograaf. Hij was het eenzame bestaan van animator moe. ‘Je krijgt ook te maken met luchtverplaatsers. Daar heb ik de meeste moeite mee.’

Hij veranderde van gedachten toen hij in 2008 met vrouw en drie dochters met een busje door Afrika trok. Het gezin moest na een geweldsuitbraak in Kenia uitwijken naar Rwanda en bezocht daar het Kigali Memorial Center. ‘Dat zette me aan het denken over het tempo waarin zo’n conflict uit de hand loopt en hoe je vroeger kunt ingrijpen. Het is toch te gek voor woorden dat er geen wereldwijde campagne bestaat die ervoor zorgt dat mensen uit de eigen cultuur op een jonge, snelle manier, met sociale media, tussenbeide kunnen komen.’ De VN boezemt hem weinig vertrouwen in. Spottend: ‘Hoeveel mensen weten nu helemaal dat 21 september de dag van de vrede is? In Nederland is dat 6%. Hebben we laten meten.’

Cairo is voor hem nog maar een ‘lakmoesproef’ op weg naar 2020: een mondiaal vredeconcert in Hiroshima, 75 jaar na de atoombom op deze Japanse stad. Tegen die tijd heeft de oprichter zich wel teruggetrokken. ‘Je moet jezelf misbaar maken en het na een jaar of zes overdragen. Het mag niet van een persoon afhankelijk zijn.’

Ilco van der Linde: ‘Het gaat mij om het immateriële.’

Foto: Peter Strelitski